

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio I. De Rescriptis in genere, eorumque divisione & impretatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

non derogatur Arg. c. ex parte. 3 Juncta Gloss. V. nulla mentio de Capellis, Monach. (cū tali tantā maturitate facta Conciliari dispositioni noluit tam facile derogare Pontifex) vel certis quibusdam clausulis contra derogationem munera sit; quae si specificam mentionem requirat, non tollitur per clausulam generalem, non obstantibus quibuscumque in contrarium; sed debet habere clausulam specialem clausulae priori, expresse vel æquivalenter derogantem.

Resp. 2. Non tantum per posteriorem Principis Constitutionem derogatum censetur particularibus statutis, quaravis lex posterior directè contraria sit illis, ut constat ex relato c. 1. (quorum enim nullā notitiam Princeps haberet, sicuti

præsumitur non habere notitiam eorum, quæ particularia locorum certorum sunt, illis non censetur per suam contrariam constitutionem derogare, nisi expresse caveatur, saltem per clausulam generalem non obstante quocunque contraria statuto, &c. ut ait Gloss: in relatum c. v. facti; aut nisi statutum tale particolare idem disponat & decernat, quod disponit & decernit jus commune, nihil ei addendo, vel detrahendo, prout iterum probat relata glossa, & ex eo desumpta ratio, quod scil. cū aliud nihil statuat jus particolare, quam jus commune, consequatur qui derogat juri communi, censetur etiam derogare juri particuli, idem proslus afferenti, quod afferit jus commune.

TITULVS III.

DE RESCRIPTIS.

SECTIO I.

De Rescriptis in genere, eorumque divisione & impre-
tratione.

§. I.

Quid sit Rescriptum &
quotuplex?

Rescriptum aliud non est, quam R^esponsum Principis supremi Ecclesiastici vel Secularis, supplicanti vel consilienti scripto datum: quamvis enim si rescripti nomen latius accipere velis

C 3

Pla-

Plures sunt quidem Rescriptorum divisiones, potissima tamen ea est: qua Rescripta dividuntur in Rescripta *justitiae & Gratiae*. Illa dantur ad explicandum seu declarandum jus, sive ad lites expediendas, dicendum jus, & administrandam justitiam: hæc dantur ob obtinendam aliquam Gratiam seu beneficium, addunt his aliqui Rescripta etiam mixta, quæ scilicet gratiam & justitiam continent, ut si executori mandetur, ut conferat beneficium, simulque detur portantes compellendi resistentes vel impeditentes.

§. II.

Quinam impetrare possint Rescriptum, qui non, & à quibus, contra quos, & in quibus rebus impetrari possit?

SUpplicare Principi, sive impetrare Rescriptū potest quilibet, sive Auctor, sive reus sit, nisi specialiter prohibetur: Qualiter prohibetur hæreticis l. 2. Cod. de summa Trinit. Servis, l. 1. Cod. de precibus Imperato, offerendis (nisi causatum atrocitas aliud extraordinariè concedat) & excommunicatis excommunicatione majore. c. directus, 26. h. t. siue occulti sive notorij fuerint, sive per se, sive per Procuratorem, &c. ita ut tam Rescriptum ab his impetratum, quam processus vi talis Rescripti institutus, sint ipso jure nulla (quamvis enim, si coram judice ordinatio egerit excommunicatus, & nec per judicem ex officio, nec per exceptionem Adversarij repulsi sit, acta illius omnia, & sententia valida sint, uti colligitur ex c. 1. §. fin. de

except. in 6. hoc tamen de judge delegato per rescriptum impetrato, dici non debet, cum enim nullum Rescriptum sit, & irritum, per quod judge delegatus ab excommunicato impetratur, consequenter nullā vi talis Rescripti jurisdictionem acquirit, ergo si aliunde eam non habeat, acta judicij illius, & sententia nulla erunt) nisi super causa ipsius excommunicationis propriæ agat excommunicatus, aut super causa appellationis (ut ne medium necessarium ad sui defensionē videatur illi negari) vel impetraverit taliter excommunicatus Rescriptum ab Episcopo, aut alio ordinatio, qui Papā inferior est, vel à Principe seculari, à quibus per excommunicatum impetrata Rescripta ipso jure valida sunt, cum ea, quæ de Rescriptis in jure Canonico dicuntur, potissimum se extendant ad Rescripta Pontificia, prout ex fine hujus tituli satis colligitur.

§. III.

An quis non tantum pro se, sed etiam pro alio impetrare possit Rescriptum?

REsp. Rescripta ad lites, sive Rescripta justitiae, non posse aliquem alterius nomine impetrare (ad cavendam scil. nimiam litium multiplicationem) nisi speciale ad hoc mandatum ab eo, eum nomine impetrat, habeat c. n. nulli 28. §. sunt Galij h. t. aut sic ex illis Personis, à quibus non deber de jure mandatum exigi, quales sunt Personæ, sanguine aut alia propinquitate conjunctæ, juxta prudentis judicis arbitrium

aut

aut sit Procurator generalis ad lites constitutus, qui nomine proprio ad causas, quas agere potest, vi generali mandati. Rescripta etiam impetrare potest; sunt tamen aliqui, qui eam volunt hodiernam Curia Romanae consuetudinem, ut a quibuslibet etiam extraneis Personis, alieno nomine rescripta ad lites etiam impetrati possint, sine speciali mandato: quod de rescriptis Gratiae facile concedent omnes (ad beneficia enim Ecclesiastica obtinenda, ad dispensationes, vel alias gratias impetrandas, &c. supplicari a quolibet, pro quolibet capaci posse sine speciali mandato ex Gloss. in citatum §. sunt & alij V. sine speciali mandato, & ex I. universis. Cord. de precib. Imperato. off. patet) fortassis non tam facile de rescriptis ad lites.

SECTIO II.

De interpretatione Rescriptorum.

§. I.

Quomodo interpretari oporteat Rescripta iustitiae sive ad lites.

REsp. 1. In dubio, si de contraria voluntate resribentis non constet, intelligi & explicari debere juxta jus commune, ne illi derogetur, etiam a proprietate verborum recedendum est, aut clausula adjecta transponenda esset, prout sumitur ex c. causam 18. b. t. cum enim rescripta talia fiant juxta jus commune, consequenter nihil contra jus commune decerni recte presumetur (nisi per clausulam expressam ei derogare-

tur), ita ut potius error scriptoris presumi debeat, quam quod contra jus communum a Principe rescriptum sit.

REsp. 2. Strictam plerumque interpretationem faciendam rescriptorum iustitiae, sive ad lites (cum quod odiosa illa sint, litium occasionem praebentia, tum quod derogent iurisdictioni ordinariorum) ita ut extendi non debeant, ad casus, aut Personas non expressas; & quamvis rescriptum tale impetratum sit cum expressa clausula, quod in illius alia etiam quedam persona conveniri possint: aut quod tam super his, quam super aliis quibusdam causis delegatus judex cognoscere possit, in judicium tamen vitalis rescripti, neque causa graviores, aut maiores deduci possunt, neque Personas digniores expressis, conveniri, sed aequales tantum, aut etiam leviores, quam sint expressae: neque rescriptum tale ad quemvis numerum, Personarum aut causarum extendi debet, sed ad tres aut quatuor Personas. c. sedes. 15. b. t. in prima citatione coram judice delegato nominandas c. 2. b. t. in 6. ad tres vel quatuor causas argu: relati c. sedes (nisi ex subiecta materia amplior fusse mens resribentis colligi possit) & hinc 1. si per rescriptum conveniri possunt homines quidam in diaecesi existentes, non possunt vi talis rescripti conveniri homines, qui in civitate Episcopali existunt, prout sumitur ex c. Rodolphus 35. b. t. quamvis enim civitas talis Episcopalis in diaecesi sit, tanquam caput totius Diaecesis, ob suam tam dignitatem sub stricta acceptione Diaecesis, quoad odiosa, non venit; sicuti mandatum, quod quis impetrat, ut

de